

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 19 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019, în privința inculpatului

Uzun Liviu XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătoriei Hîncești din XXXXX, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), 311 alin. 2 lit. b), 84, 90 Cod penal la 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 ani;

2) sentința Judecătoriei Cahul din XXXXX, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 562,5 unități convenționale, adică 28.125 lei, achitată pe 19.09.2018.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 07.03.2018 - 19.12.2018,
instanța de apel: 25.01.2019 - 17.04.2019,
instanța de recurs: 17.07.2019 - 02.10.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 19 decembrie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Uzun Liviu a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, prin *adăugirea parțială* a pedepsei fixate potrivit sentinței judecătorei Hîncești din 18.04.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani și 3 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat, pe termen de *probă* de 2 ani și 6 luni, obligându-l pe durata termenului de probă să presteze 100 ore de munca neremunerată în folosul comunității, cât și să fie supus monitorizării electronice pe un termen de 12 luni.

2. Instanța de fond a constatat că, în perioada de 13 spre 14 mai 2017, inculpatul Uzun L., fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu alte două persoane, în privința cărora prin disjungere a fost pronunțată sentința de condamnare, sau deplasat la gospodăria lui XXXXX, situată în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, unde au deteriorat lacătul de la ușa beciului și din interior au sustras două vase din inox cu volumul de 250 litri fiecare, la prețul de 4000 lei, cauzând părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate vina și a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la urmărirea penală, asupra cărora nu are obiecții, și i-a încadrat acțiunile în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, ca furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La aplicarea pedepsei, instanța a ținut cont că, conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea comisă este una mai puțin gravă, că inculpatul a săvârșit infracțiunea în stare de ebrietate alcoolică, dar a recunoscut vina și s-a căit sincer, că conform art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, că avea vârsta de 19 ani la data comiterii faptei, că la momentul comiterii faptei nu avea antecedente penale, concluzionând că corijarea lui este posibilă și rațională fără ca să execute pedeapsa cu închisoare, prin aplicarea-i prevederilor art. 90 Cod penal.

3. Procurorul în Procuratura r-lui Ialoveni, Vasile Danu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul s-ă fie condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, să-i fie adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Hîncești din 18.04.2018, definitiv stabilindu-i pedeapsa sub

formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că, instanța de judecată nu a ținut cont, la stabilirea pedepsei inculpatului, de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat acuzat de *comiterea infracțiunii de furt în mod repetat și în termen de probă*.

Totodată, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26.09.2018, inculpatului i-a fost oferită o șansa de-a se corecta, fiindu-i stabilită pedeapsa de 3 ani închisoare, cu suspendarea condiționată pentru o perioadă de 2 ani, pentru comiterea infracțiunii similare prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, însă acesta concluzie pentru sine nu și-a făcut și *din nou a comis o infracțiune de același gen*.

În așa mod, instanța de judecată a pronunțat o sentință, care este vădit prea blândă în privința inculpatului.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, prima instanță corect și întemeiat a individualizat inculpatului pedeapsa, ținând cont că a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în fază de urmărire penală, potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, că avea vârsta de 19 ani la data comiterii faptei, că și-a recunoscut integral vina și s-a căit sincer de cele săvârșite.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

O condiție obligatorie (și unicul temei) pentru condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei rezidă în faptul că nu ar fi rațional ca inculpatul să execute pedeapsa cu închisoare stabilită. Aceasta ar însemna că, în rezultatul cercetării cauzei și calităților individuale ale inculpatului s-a format convingerea fermă în posibilitatea atingerii scopurilor pedepsei penale fără izolarea de societate, dar în condițiile unui control profilactic al comportamentului persoanei respective într-o anumită perioadă de timp. Astfel, instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj sau un drept acordat de lege persoanelor vinovate, dar trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța de apel urmând să examineze dacă prin suspendarea condiționată, în cazul dat, va fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei stipulate în art. 61 Cod penal.

Prin urmare, instanța de fond întemeiat a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă și rațională fără izolarea reală de societate,

cu aplicarea față de el a prevederilor art. 90 Cod penal, nefiind întrunite circumstanțe excepționale, conform art. 75 alin. (2) Cod penal, pentru stabilirea pedepsei închisorii cu executarea ei.

5. Procurorul de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, a declarat recurs ordinar solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

Recurentul a invocat că, la individualizarea pedepsei, instanța de apel nu a ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, de personalitatea inculpatului care la evidența medicului psihiatru și a medicului narcolog nu se află, nu este angajat în câmpul muncii, *anterior judecat de două ori* pentru infracțiuni similare, *a comis repetat infracțiuni* contra patrimoniului *în perioada de probațiune*. Toate acestea dovedesc că inculpatul nu se află pe calea corijării și dorinței de a se reintegra în societate, fiind persoană predispusă spre comiterea de noi infracțiuni și nu a conștientizat gravitatea celor comise.

Scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii noi infracțiuni, poate fi realizat cu izolarea lui de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de 3 ani închisoare cu executare în penitenciar semiînchis, pedeapsa dată fiind una echitabilă și proporțională faptei prejudiciabile comise.

Instanța de apel nu și-a motivat pe deplin concluzia de aplicare a prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal și greșit a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără a fi izolat de societate.

Decizia adoptată în prezenta cauză penală, la motivarea stabilirii pedepse contravine prevederilor art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoară și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă și în stare de ebrietate alcoolică, dar a recunoscut integral vina solicitând judecarea cauzei în procedura simplificată, avea o vârstă de 19 ani la data comiterii infracțiunii imputate, neavând antecedente penale la această dată, cât și de prevederile art. 7, 61, 75, 90, 84 alin. (1) și (4) Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedepsa cu închisoare are un caracter excepțional. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare și/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită și prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră. În cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia

că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel (*pct. 2.-5.din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Pe lângă aceasta, argumentul recurentului că inculpatul: „**anterior judecat de două ori pentru infracțiuni similare, a comis repetat infracțiuni contra patrimoniului în perioada de probațiune**”, este absolut neîntemeiat, ori inculpatul a săvârșit infracțiunea din speță până la condamnările ulterioare, fiindu-i aplicate la individualizarea pedepsei prevederile art. 84 alin. (1) și (3) Cod penal, adică pentru concurs de infracțiuni, dar nu cele din art. 85 Cod penal - pentru cumul de sentințe.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în

apel, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești din 19 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 aprilie 2019, în privința inculpatului Uzun Liviu Sergiu, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 octombrie 2019.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun